

- 6) Czy wspomniany przepis dyrektywy można interpretować w ten sposób, że jeżeli ustawodawstwo państwa członkowskiego nie traktuje we wszystkich aspektach zarejestrowanego związku partnerskiego jak małżeństwa, to taki związek nie przyznaje w żadnym razie statusu członka rodziny, nawet z uwzględnieniem brzmienia art. 37?
- 7) Czy wspomniany przepis dyrektywy można interpretować w ten sposób, że równoważność z małżeństwem musi rozciągać się na wszystkie sytuacje i konsekwencje prawne? Jeżeli pełna równoważność nie jest wymagana, jakie aspekty obu statusów muszą pokrywać się w każdych okolicznościach?
- 8) Czy do celów stosowania wspomnianego przepisu dyrektywy jest lub może być istotne, czy ustawodawstwo państwa członkowskiego dokonuje rozróżnienia między pojęciem wpisu („bejegyzés”) i pojęciem rejestracji („regisztráció”), lub też stosuje te pojęcia zamiennie?
- 9) Czy art. 37 dyrektywy można interpretować w ten sposób, że oznacza, iż ustawodawstwo krajowe, które nie przewiduje, że związki partnerskie są równoważne małżeństwom, należy uznać za mniej restrykcyjne przepisy krajowe w rozumieniu tego artykułu?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158, s. 77).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo – Sala Tercera Contencioso-Administrativo (Hiszpania) w dniu 14 października 2014 r. – Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA) i in. przeciwko Administración del Estado i in.

(Sprawa C-470/14)

(2015/C 007/18)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo, Sala Tercera Contencioso-Administrativo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA), Derechos de Autor de Medios Audiovisuales (DAMA) y Visual Entidad de Gestión de Artistas Plásticos (VEGAP)

Strona pozwana: Administración del Estado, Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los contenidos Digitales (AMETIC), Entidad de Gestión, Artistas, Intérpretes o Ejecutantes y Sociedad de Gestión de España (AIE), Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI), Sociedad General de Autores y Editores (SGAE), Centro Español de Derechos Reprográficos (CEDRO) y Artistas Intérpretes, Sociedad de Gestión (AISGE).

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy system godziwej rekompensaty z tytułu kopii na użytek prywatny, który – przyjmując jako podstawę jej określenia rzeczywiście wyrządzoną szkodę – jest finansowany z budżetu państwa, przez co niemożliwe jest zapewnienie, że koszty tej rekompensaty pokrywają użytkownicy kopii prywatnych, jest zgodny z art. 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/29 ⁽¹⁾?

- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy zgodne z art. 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/29 jest, aby całkowitą kwotę przeznaczoną z budżetu państwa na godziwą rekompensatę z tytułu kopii na użytek prywatny – aczkolwiek liczona jest ona na podstawie rzeczywiście wyrządzonej szkody – należało ustalać w ramach przyjętych na dany rok limitów budżetowych?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/29/WE z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167 z 22.6.2001, s.10).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulio tis Epikrateias
(Grecja) w dniu 20 października 2014 r. – Dimos Kropias Attikis przeciwko Ypourgos Perivallontos,
Energeias kai Klimatikis Allagis**

(Sprawa C-473/14)

(2015/C 007/19)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Symvoulio tis Epikrateias

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Dimos Kropias Attikis

Strona pozwana: Ypourgos Perivallontos, Energeias kai Klimatikis Allagis

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy plan regulacyjny metropolitalnego związku miejskiego określający cele ogólne, wytyczne i ogólne programy planowania przestrzennego i urbanistycznego obszaru bardziej rozległego od związku, przewidując w szczególności pośród swych szczególnych celów, ochronę znajdujących się tam maszywów górskich oraz zablokowanie ekspansji urbanistycznej, stanowi plan, umożliwiający właściwemu organowi administracji niepoddawanie procedurze strategicznej oceny wpływu na środowisko przewidzianej w art. 3 dyrektywy 2001/42/WE ⁽¹⁾ (Dz.U. L 197), zgodnie z interpretacją tego przepisu w wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 22 marca 2012 r. w sprawie C-567/10 Inter Environnement Bruxelles i in., pkt 42, planu, który został następnie przyjęty w rozporządzeniu wydanym na podstawie umocowania ustawowego, uzupełnił wspomniany plan regulacyjny i ustanowił strefy ochronne dla jednego ze wspomnianych maszywów górskich a także dozwolone tam sposoby użytkowania i działalności, po to aby sprecyzować i zrealizować cele ochrony maszywów górskich oraz zablokowania ekspansji urbanistycznej?
- 2) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytanie, czy w sytuacji gdy przy przyjmowaniu planu precyzującego w ramach szeregu hierarchicznych aktów planowania przestrzennego nie została przeprowadzona strategiczna ocena wpływu na środowisko przewidziana w dyrektywie 2001/42/WE, o której mowa w pytaniu pierwszym, konieczne jest przeprowadzenie takiej oceny przy okazji przyjmowania, w okresie obowiązywania dyrektywy, aktu precyzującego rzeczony plan?
- 3) W wypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie, czy rozporządzenie – zawierające przepisy dotyczące środków ochrony, działalności i sposobów użytkowania dozwolonych w strefie mieszczącej się w krajowej części sieci NATURA takiej jak TZW (teren mający znaczenie dla Wspólnoty), SOO (specjalny obszar ochrony) i OSO (obszar specjalnej ochrony), nawet jeśli poprzez takie przepisy wprowadzony zostaje system bezwzględnej ochrony przyrody pozwalający jedynie na instalację struktur przeciwpożarowych, gospodarki leśnej oraz wytyczenie szlaków wycieczkowych, lecz z prac przygotowawczych prowadzących do przyjęcia tych przepisów nie wynika, że uwzględnione zostały cele ochrony tych stref, czyli szczególne cechy środowiska na podstawie których zostały one włączone do sieci NATURA, w wypadku gdy na podstawie tychże przepisów, w omawianej strefie nadal ma miejsce niedozwolone już użytkowanie tylko ze względu na to, że było ono zgodne z wcześniejszym systemem ochrony – można uważać za plan zagospodarowania w rozumieniu art. 6 ust. 3 dyrektywy 92/43/EWG ⁽²⁾ (Dz.U. L 206), przed którego przyjęciem nie istniał obowiązek przeprowadzenia strategicznej oceny wpływu na środowisko zgodnie z brzmieniem tegoż przepisu w związku z art. 3 ust. 2 lit. b) wspomnianej dyrektywy 2001/42/WE?